

kazali in nasvetovali naj jih hitro pokupijo. Toliko smo spoznali v teh klerikalnih bedarijah, da hočejo ti brezvestni kaplani našo mladino vso poneumiti in tako z sovraštvom napolniti za upor proti Avstriji. Fej takšnih ljudi!

Kozje. (Davkarski uradnik kot botanikus.) Čudno je da se v tukajšnjem okraju davkarski uradniki pečajo z nedolžnimi cveticami in da je takšni uradnik, ki bi imel s številkami računati tudi na plavice (Kornblumen) v svoj ožir jemal in se jezil, da so bile tukaj takšne cvetlice na javnem prostoru nasajene; še bolj pa se čudimo na tem da ima te cvetlice za pezdavke. — Ta uradnik se je večkrat jezil, ker so se na tem kraju med drugimi cveticami tudi dve ali tri plavice našle in ni en otem nič govoril, da je tam bilo več kakor tisoč drugih cvetlic najti. — Nasajen je bil tam tudi slovenski rožmarin in tukajšnjem fantom prijetni nagelc in še druge cvetlice. — Da so se plavice tam nasejale, se je le slučajno zgodilo, ker od začetka nobeden ni vedel da bode iz tega semena tudi ena plavica iz zemlje zrastle. — Za tega uradnika bi bilo ugodnejše, če bi on v tej vročini hodil kakšni kratke cvetličice polivati, kakor da bi pri tako nedolžni stvari svojo jezo izpuščal. — Seveda on je trdoglavni liberalac in ker se mu vsaki tudi od njegovih somišljenikov, izneverijo iz pota, nima drugega veselja kakor druge s svojim znanim sarkazmom motiti. — Ko je bil njegovi revizor tukaj, se je popolnoma mirno obnašal in ga kakor nedolžna ovca spremljal, ne da bi se mislilo, da se on tudi rad s politiko peča. — On se tudi rad spomni na tiste čase ko je še bil kadet in ko je na soldaški klopi sedel, misleč da je tam polno umetnost užival. — Zato si tudi želi, da bi ga zavoljo njegovih zaslužkov pustili avanzirati, če bi se podal v pokoj. — Tega veselja pa ne bode doživel, ker

Dr. Oser in princ Lichtenstein.

Te dni umrl je na Dunaju znani klinik dr. Oser, ki se je razumel zlasti na črevesne in želodčne bolezni. Smrt tega znamenitega učenjaka je vsa javnost obžalovala. — Težko obo-

Prinz Alois von und zu Liechtenstein Hofrat Prof. Dr. Oser

lel je tudi princ Alojz Lichtenstein, deželni maršal nižjeavstrijski in eden glavnih voditeljev krščansko-socialnega gibanja na Avstrijskem. Pravijo, da ne bode več okrevl.

Ministerski sestanek.

Poročali smo že zadnjič, da sta se v Salzburgu italijanski in avstrijski zunanji minister

Marchese di San Giuliano

sešla in da sta imela važne politične pogovore. Naša slika kaže italijanskega zunanjega ministra marchese di San Giuliano.

so njegovi zaslužki večji na herbarskem polju kakor v njegovi pisarni, kjer bi moral štibre lepo sprejeti in se bolj za svoj posel pečati kakor druge dražiti. — Drugo bomo pa še pozneje poročali o temu gospodu, kateri bi bil pri Gučekovi sedmini letno v fašinku rad prvo gosel igral, kar se pa sicer ni posrečilo, ker se mu njegovi tovariši v pravem času vrata pokazali, in ga neškodljivega napravili.

Novice.

„Slovanska vzajemnost“ je prav lepa za ljudi, ki ne vidijo dalje, nego meri njih nos. V resnici pa nima ta fraza nobenega pomena. Saj je vendar znano, da so morali zborovalci vseslovanskih časnikarskih shodov vkljub svojemu panslavističnemu mišljenju nemško govoriti; kajti drugače bi Čeh Hrvata, Srb Čeha, Slovenec Bulgara, Poljak Rusa in Bulgar Rusina ne razumel. Sicer je pa tudi znano, kako krvavo se borijo Srbi proti Hrvatom, Poljaki proti Rusinom itd. Zadnjič se je vršil v mestu Narajeva v Galiciji ljudski shod Rusinov. Ti slovanski zborovalci so ednoglasno sklenili, vlado naprositi, da naj nastavi za Galicijo — Nemca kot c. k. namestnika. Slovanski Rusini imajo torej do Nemca več zupanja, nego do slovenskega Poljaka. . . . Slovenski „narodni“ listi o tej stvari seveda molčijo; že vedo zakaj!

Proti koleri. Vsa občinska predstojništva so dobila sledeči odlok: Vsled zadnjih slučajev kolere je nevarnost te bolezniti tudi za naše kraje veliko večja. Vsled tega se mora že zdaj vse storiti, da se bolezen ne razširi. V ta namen morajo občinska predstojništva sledeče storiti: 1. Natančno vpoštovati morajo vse določbe glede naznanjenja in policijstva za tujce v gostilnah. Vse osebe, ki prihajajo iz od kolere okuženih dežel, se morajo od občinskega zdravnika preiskati in zdravniško nadzorovati. Ako bi se opazilo sumljive pojave, se mora bolnike takoj izolirati. Občina mora to takoj (najbolje brzojavno) c. k. okrajnemu glavarstvu naznaniti. — 2. Treba je pripraviti poslopja za izoliranje; ravno tako postelje in sploh potrebščine za bolnike. Desinfekcijska sredstva se morajo pomnožiti na predpisano mero; zlasti je treba pripraviti živega apna. Tudi ima občina skrbeti za primerne strežnike za slučaj pojave te grozovite bolezni. Torej pozor, občinski predstojniki!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Kmetje, govorite!

Poroča se, da skliče vlada deželni zbor štajerski za 20. septembra. Kakor znano, poslalo se je deželne poslance domu, kjer je obstrukcija slovenskih zastopnikov sleherni gospodarsko delo preprečila. Vse prebivalstvo Štajerske brez ozira na stan in narodnost je upalo od deželno-zborskega dela celo vrsto važnih uspehov. Vsled neprimerne državne politike so vse avstrijske dežele in kraljestva popolnoma zadolženi. Tudi štajerska kronovina ima mnogo dolgov, mnogo potrebščin in malo denarja. V tem stanju je

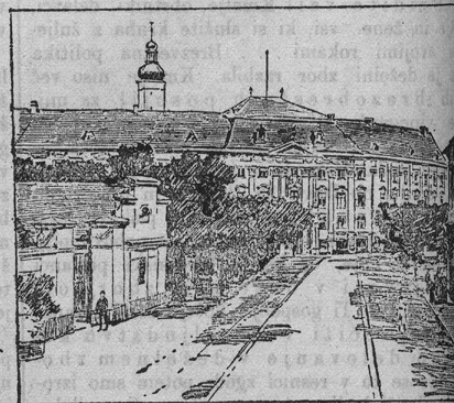
žalostni gmotni položaj ljudstva temobčutnejši. Vsi ljudski stanovi so danes ob robu obupanja. Draginja na vsakem polju je naravnost neznoša. Delavec, uradnik, rokodelac in kmet, vsi jo čutijo, to brezusmiljeno draginjo in vsi vedo, da tako ne more iti naprej. Davki so vedno bolj neznošni in eksekutivne prodaje posestev se z vsakim letom množijo. S skrbjo grè ljudstvo zvečer počivati in s skrbjo ostane. . . . Vsakdo mora tedaj priznati, da bi bila prva skrb deželnih kakor državnih poslancev, da delujejo z vsami močmi na gospodarsko zboljšanje našega položaja. Vse drugo je figa, — jesti potrebujemo mi in jesti morajo naši otroci! . . . Slovenski prvaški poslanci v štajerskem deželnem zboru pa nimajo tega prepričanja. Seveda, tem možakarjem se ne godi posebej slabo. Vzemimo le dr. Korošca, ki ne izvršuje svoje duhovniške dolžnosti in poteguje vendar zanj plačo, ki dobi pa poleg tega lepe tisočake kot urednik farških listev, kot državni in deželni poslanec, kot prefekt itd. Ti ljudje gredo torej v poletju lepo v toplisce, se zabavajo vkljub svojim „žegnam“ s pol nagimi dunajskimi judovskimi babami in — se posmehujejo ljudski revčini in bedi. Doma na shodih znajo sicer vse mogoče obljubovati. Ali kdo bi že doživel, da bi slovenski poslanec svojo obljubo izpolnil? Brezvestnost, najgrra in najnesramnejša brezvestnost, to je bilo od nekdaj znamenje slovenske prvaške politike. Ljudstvo naj v lakoti pogine, to je prvaštva vse eno! Samo da se poslancem samim slabo ne godi. . . . Kër stojijo slovenski poslanci na tem stališču, zato so tudi brez vzroka in povoda razbili deželni zbor. Opetovano že smo poročali, kakšne posledice je imelo to. Za poslance same sicer ni bilo nič hudega. Ti so vzeli svoj cinder in se odpeljali v Krapino ali Rogaško Slatino. Ali volilec so splavale vse nade po vodi. Stotero kmetov je prosilo za brezobrestna posojila za uničene vinograde, — prosili so letos zaradi prvaške obstrukcije zastoj! Tisočero kmetovskih družin, katerim so toča, nevihta, suša itd. vse uničili, stoji danes poleg eksekutorja brez kruha in z lačnim želodcem. Vse regulacije ob Dravi, Pesnici in drugih potokih so bile ustavljene, kajti dežela ne more brez dovoljenja poslancev ničesar dati. Vse to in mnogi ednaki pojavi so bili posledica nezmislne slovenske politike v štajerskem deželnem zboru. Kar je poštenih ljudi v slovensko-narodnem taboru, nam bodejo gotovo v srcu priznali, da imamo prav. Kajti s svojo zločinsko obstrukcijo v deželnem zboru niso slovenski poslanci ničesar dosegli in tudi zanaprej ne bodejo in ne morejo z njo ničesar doseči. Čez par dni stopi deželni zbor zopet skupaj. Dela ima ogromno. Kajti storjenega ni ničesar in živeli smo doslej v nekakem nepostavnem ex-lex-stanju. Dela je ogromno, kajti nobena dežela ni v zadnjih letih vsled neviht, toče, povodnji itd. toliko trpela, kakor naša zelena štajerska. Deželni zbor bi moral tedaj vse svoje

Španska kraljica-mati.

Poroča se, da namerava španska kraljica-mati Kristina zaradi notranjih političnih zmešnjav svojo domovino zapustiti in se za stalno na Avstrijsko preseliti. Kakor znano je kraljica Kristina, ki je danes 53 letstara, hčerka pokojnega avstrijskega nadvojvode Karla in sestra nadvojvode Evgena, ki je tudi veliki mojster „Deutschmeister“-reda. Za kraljico se baje že grad v Freudentalu pripravljala, v katerem bode

Königin-Mutter Maria Christine v. Spanien

Das Schloss des Erzherzogs Eugen in Freudenthal.

odslej živila. Naša slika kaže ta grad in tudi kraljico-mati samo.

Zahtevajte v vseh trgovinah „Štajerčeve“ užigalice!